

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2022 m. liepos 14 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Alės Bukaviniienės (kolegijos pirmininkė), Artūro Driuko ir Jūratės Varanauskaitės, susipažinusi su 2022 m. liepos 5 d. paduotu ieškovo M. Š. kasaciniu skundu dėl Kauno apygardos teismo 2022 m. balandžio 5 d. nutarties peržiūrėjimo,

n u s t a t ė:

Ieškovas M. Š. padavė kasacinį skundą dėl Kauno apygardos teismo 2022 m. balandžio 5 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovo M. Š. ieškinį atsakovei L. O. dėl žalos atlyginimo. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir [CPK](#)) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų ([CPK 346 straipsnio](#) 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais ([CPK 347 straipsnio](#) 1 dalies 3 punktas). Be to, [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, kad kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tik tuo atveju, jeigu jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, nustatytas [CPK](#) 346 straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą ([CPK 347 straipsnio](#) 1 dalies 3 punktas).

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas yra toks svarbus, jog turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Ieškovas kasaciniame skunde nurodo, kad teismai rėmėsi liudytojų, susijusių su proceso šalimis, parodymais, kurių pagrindu nustatė esminės bylos faktines aplinkybes. Anot ieškovo, nors apeliacinės instancijos teismas nurodė, kad pirmosios instancijos teismas vadovavosi ne tik atsakovės liudytojų parodymais, bet ir šalių paaiškinimais, susirašinėjimui elektroniniais laiškais bei nuotraukomis, tačiau tai neatitinka tikrovės. Ieškovas teigia, kad į bylą nebuvo pateikti jokie šalių susirašinėjimai elektroniniais laiškais. Ieškovo vertinimu, tai rodo, kad apeliacinės instancijos teismas neįsigilino į bylos esmę ir joje surinktus įrodymus, o ieškovo apeliacinį skundą išnagrinėjo paviršutiniškai.

Ieškovas taip pat teigia, kad šiuo atveju priėmimo–perdavimo aktas nebuvo sudarytas dėl to, jog atsakovė neinicijavo buto perdavimo. Anot ieškovo, jis negalėjo priversti atsakovės atvykti pasirašyti buto priėmimo–perdavimo akto, taip pat jis nežinojo, kada atsakovė ketina išsikelti. Kadangi priėmimo–perdavimo aktas nebuvo sudarytas dėl atsakovės kaltės, ieškovo vertinimu, būtent jai teko pareiga įrodyti, kad perdavė tinkamos būklės ir neapgadintą butą.

Be kita ko, ieškovas nurodo, kad apeliacinės instancijos teismas nesivadovavo tikimybių pusiausvyros principu vertindamas atsakovės veiksmų neteisėtumą, kadangi nurodė, jog siekiant užstatyti nuomonininko padarytą žalą turi būti pateikti neabejotini, nenuginčijami įrodymai, kuriais remiantis būtų galima nustatyti atsakovės padarytą žalą išsenuomotam butui. Ieškovo vertinimu, šiuo aspektu teismai nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos dėl įrodymų vertinimo ir nepagrįstai nesivadovavo įrodymų tikėtinumumo taisykle.

Taip pat, anot ieškovo, pirmosios instancijos teismas, pasisakydamas dėl žalos, nepagrįstai nurodė, kad ieškovas neįrodė žalos. Ieškovo teigimu, teismas nevertino į bylą pateiktų įrodymų (nuotraukų, liudytojų parodymų). Anot ieškovo, taip teismas taip pat paneigė Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.249 straipsnio 1 dalį, pagal kurią, jeigu teismas manė, kad ieškovas negali tiksliai įrodyti žalos, jos dydį turėjo nustatyti pats.

Be to, ieškovas nurodo, kad teismai, priteisdami atsakovei bylinėjimosi išlaidų atlyginimą neatsižvelgė į tai, jog byla nėra sudėtinga, ieškinio suma nėra didelė, o bylinėjimosi išlaidų suma viršija ieškinio sumą, byloje nebuvo reikalingos specialios žinios, taip pat nebuvo sprendžiami teisiniai klausimai, bylos apimtis nebuvo didelė. Ieškovo vertinimu, teismai, neatsižvelgę į šias aplinkybes, nepagrįstai nesumažino atsakovei priteistinių bylinėjimosi išlaidų atlyginimo. Taip pat ieškovas teigia, kad teismai nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos dėl bylinėjimosi išlaidų paskirstymo, nes priteisė bylinėjimosi išlaidų atlyginimą už tokius veiksmus kaip strategijos kūrimą ir rengimąsi dalyvauti teismo posėdžiuose, kurie nėra nurodyti rekomendacijose dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjų teikiamą pagalbą maksimalaus dydžio.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiami jame nurodomi kasacinio skundo pagrindai dėl nurodytų teisės normų pažeidimo ir nukrypimo nuo kasacinio teismo praktikos. Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu [CPK](#) 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakyta priimti ([CPK](#) 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakius priimti kasacinį skundą, grąžinamas už jį sumokėtas žyminis mokestis ([CPK](#) 350 straipsnio 4 dalis).

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir gražinti jį padavusiam asmeniui.

Gražinti ieškovui M. Š., a. k. (*duomenys neskelbtini*), 42 (keturiasdešimt du) Eur žyminio mokesčio, sumokėto AB Swedbank banko 2022 m. birželio 29 d. mokėjimo nurodymu Nr. 71.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Alė Bukaviniene

Artūras Driukas

Jūratė Varanauskaitė